

G. B.

Obrona pracy doktorskiej adwokata Władysława Bielawskiego

Palestra 12/7-8(127-128), 104-105

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

usług socjalno-bytowych i omówił plany w tej dziedzinie na najbliższą przyszłość.

Do konkursu krasomówczego, który odbył się również w ostatnim dniu sympozjum, zgłosiło się 6 uczestników. Byli to: kol.: Grochowski z Łodzi, Rymar z Krakowa, Siemiński z Warszawy, Skiba z Lublina, Stworzeń z Krakowa i Szufel z Kielc.

W jury konkursu, któremu przewodniczył wiceprezes NRA adw. Z. Krzemiński, uczestniczyli: adw. dr W. Bayer, adw. dr W. Pocij, adw. J. Wasilewski oraz przewodniczący samorządu aplikanckiego apl. adw. S. Sikora.

Pierwsze miejsce w konkursie krasomówczym zajął kcl. J. Stworzeń z Krakowa, uzyskując nagrodę ufundowaną przez NRA w wysokości 2000 zł. Drugie miejsce zajął kol. S. Rymar, również z Krakowa, zwycięzca konkursu krasomówczego zorganizowanego w Krakowie z okazji 600-lecia Uniwersytetu Jagiellońskiego. Kolega Rymar uzyskał drugą nagrodę w wysokości 1500 zł. Trzecie miejsce i nagroda w wysokości 1000 zł przypadły w udziale koledze S. Szufłowi z Kielc.

Wręczając nagrody zwycięzcom, wiceprezes NRA adw. Z. Krzemiński powiedział, że piękna forma przemówień obrończych nie zabija treści, ułatwia natomiast zadanie i prowadzi do sukcesu. Wiceprezes Krzemiński życzył również wszystkim uczestnikom sympozjum, żeby prawdę tę głosili, jak Polska długa i szeroka.

Sympozjum aplikanckie było niewątpliwie cennym osiągnięciem zarówno ze względu na poziom wykładów, jak i ze względu na duże zainteresowanie młodzieży aplikanckiej poruszonymi w nich zagadnieniami. Nie mniejsze było również zainteresowanie uczestników sympozjum zagadnieniami społeczno-politycznymi.

Osiągnięcie to jest tym cenniejsze, że tematyka sympozjum, obejmująca zagadnienia niezbędne w codziennej pracy adwokata, nie znajdowała dotychczas odbicia w programach szkolenia aplikantów adwokackich.

Sympozjum umożliwiło także jego uczestnikom wzajemne poznanie się, wymianę doświadczeń oraz bezpośrednią rozmowę z Wiceministrem K. Zawadzkim, w której wielu kolegów aplikantów adwokackich poruszyło nurtujące ich problemy i uzyskało wyczerpujące odpowiedzi.

Miłym akcentem sympozjum było również zapewnienie jego uczestnikom wartościowej rozrywki kulturalnej, której ukoronowaniem był występ znakomitego artysty scen warszawskich Wojciecha Siemiona, zorganizowany na zakończenie sympozjum.

Obrona pracy doktorskiej adwokata Władysława Bielawskiego

W dniu 5 kwietnia 1968 r. odbyła się przed komisją Rady Wydziału Prawa UW pod przewodnictwem dziekana prof. dra Bogusława Leśnodorskiego publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską mgra Władysława Bielawskiego, adwokata z Warszawy, pt.: Zagadnienia kodyfikacji prawa małżeńskiego osobowego w II Rzeczypospolitej.

Rozprawa została przygotowana w Instytucie Historii Prawa UW na seminarium historii prawa II Rzeczypospolitej, prowadzonym przez prof. dra Juliusza Bardacha.

Praca wypełnia lukę w ciągłości historii polskiego prawa małżeńskiego osobowego. Autor przedstawił najpierw mozaikę prawną — spadek po rządach zaborczych oraz wynikający stąd chaos w stosowaniu przepisów pochodzących z różnych epok i systemów prawnych, sięgając do praktyki, orzecznictwa i literatury prawniczej. Trzon pracy stanowi omówienie powstania projektu Komisji Kodyfikacyjnej, opracowanego przez prof. dra K. Lutostańskiego, oraz publicznej dyskusji wokół tego projektu. Autor szczególnie wyeksponował problem fakultatywnej formy zawarcia związku małżeńskiego jako rozwiązania kompromisowego, które postulował projekt, uwzględniając tradycyjne postawy społeczeństwa, a także kwestię rozwodów, ujmowanych z punktu widzenia trwałości węzła małżeńskiego, które to założenie stanowiło jedną z podstaw projektu. Autor podkreślił, że projekt unifikując prawo i umożliwiając ominięcie przeszkód praw wyznaniowych, zmierzał do ściślejszej integracji narodu na bazie nowoczesnych pojęć.

Postępowe propozycje projektu napotykały silny i zorganizowany sprzeciw ze strony kościoła katolickiego, a częściowo także innych wyznań. Koła klerykalne dopatrywały się w projekcie ograniczenia ich kompetencji, z których korzystały — zwłaszcza na terenie b. Królestwa — z ustawodawstwa wprowadzonego przez zaborcę. Opozycja ta uniemożliwiła wprowadzenie projektu w życie. Większość zasad i rozwiązań Komisji Kodyfikacyjnej znalazła swoje urzeczywistnienie dopiero w polskim prawie małżeńskim z 1945 roku.

Praca mgra Bielawskiego została pozytywnie oceniona przez recenzentów: niezjącego już w tej chwili prof. dra Seweryna Szera, doc. dr Katarzynę Sójkę-Zielińską i prof. dra Franciszka Ryszkę. W szczególności prof. Ryszka podkreślił, że dużym walorem pracy jest ujęcie tematu z punktu widzenia praktyka-advokata. Spojrzenie z tego punktu widzenia uczyniło pracę ciekawszą i wykazało powiązanie nauki i praktyki prawa. Doc. Sójka-Zielińska zwróciła uwagę na celowość mocniejszego uwytłumienia rozwoju równości praw małżonków, w szczególności praw kobiety.

W dyskusji nad pracą zabrali również głos prof.: dr Jakub Sawicki, Henryk Świątkowski i Bogusław Leśnodorski.

Odpowiadając recenzentom i dyskutantom, doktorant podkreślił, że uzasadnienie fakultatywnej formy zawarcia małżeństwa przed urzędnikiem czy duszpasterzem — przez uwytłumienie roli tradycyjnych postaw społeczeństwa — stanowi właśnie próbę oceny socjologicznej, problem zaś szerszego przedstawienia praw i obowiązków małżonków wymagałby osobnej monografii, wykraczającej poza zakres małżeńskiego prawa osobowego.

Po zakończeniu dyskusji Komisja jednomyślnie postanowiła wystąpić do Rady Wydziału z wnioskiem o nadanie mgrowi Bielawskiemu stopnia doktora.

Rada Wydziału Prawa UW na posiedzeniu w dniu 22 kwietnia, po wysłuchaniu referatu Komisji, uchwaliła (w tajnym głosowaniu) nadać mgrowi Władysławowi Bielawskiemu stopień doktora nauk prawnych.

G.B.